

Ekşi Kırık Ayna

— SüleymanNaci · 02 Mayıs 2026

Kırık aynanın bıraktığı keşiği öptüm,
Kızıl dudaklarının sarmaşığından
Köşesi katlı bir yaprak düştü
İçimin üşüyen yerlerine sakladım
Sarı sıcak hatıralar gibi
Takvimin üstüne koyulan yaslı bir anı gibi...
Bekle, biraz bekle...
Koşarsan, yetişemezsin
Eskiciler de kalmadı artık
İçinin eskiyen yerlerini atsan ne fayda,
İzi kalır, kirli yanımın saflığında...
Olmuyor...
En kötüsü de o...
Yanılmak.
İnancını, temiz ellerinde kana bulamak...
Yine de üfle, belki merhamet gösterir.
Cebinde taşıdığın aynadan kaldır başını,
Bavulu bırak... Taşıma.
Sana yük olur...
Gitmek, ekşi bir tat... Sevmezsin.
Dur, oturma. Kal öyle...
Evet! Gitme de... Oturma da.
Bağır... Akşam ezanında yavrusunu çağıran anneler gibi bağır.
Sokaklar taşsın sesinle, belki güneş yeniden doğar,

İçimizin karanlık yerlerine.